

ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

22.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 15-го Марта — 1835 — Wilno. Piątek. 15-go Marca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 2-го Марта.

Приказъ Арміямъ.

Съ душевнымъ прискорбіемъ получили Мы извѣстіе о кончинѣ Его Величества Императора *Франца I*, послѣдовавшей въ Вѣнѣ, 18-го сего Февраля.

Узы тѣснѣйшей дружбы соединяли сего Государя со вселюбезнѣйшимъ Братомъ Нашимъ, блаженныя памяти Императоромъ *АЛЕКСАНДРОМЪ*; и лично Мы, во все продолженіе царствованія Нашего, получали непрерывно самыя убѣдительныя доказательства дружественнаго Его къ Намъ и Державѣ Нашей расположенія.

Желая навсегда сохранить въ войскахъ Нашихъ память Его Императорскаго Величества, и увѣковѣчить между ними славу Его Имени, знаменитаго подвигами, предпринятыми Имъ купно съ Императоромъ *АЛЕКСАНДРОМЪ I*-мъ, на освобожденіе Европы, и совершенными общими Ихъ усиліями ко благу угнетенныхъ народовъ, — Мы повелеваемъ:

1-е. Гренадерскому Императора Австрійскаго полку принять наименованіе: Гренадерскаго Императора *Франца I*-го полка, и носить оное отнынѣ навсегда.

2-е. Полку сему въ теченіи пяти недѣль носить трауръ по почившемъ въ Бозѣ, Императорѣ *Францѣ*, и въ продолженіе сего времени имѣть знаменныя кисти обвитыя флѣромъ.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

С.-Петербургъ.

28-го Февраля, 1835 года.

НИКОЛАЙ.

(Р. И.)

— Саратовскій Вице-Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Муромцевъ*, Всемиловѣйше уволенъ, по домашнимъ обстоятельствамъ, отъ сей должности, съ назначеніемъ его Членомъ Общаго Присутствія Департамента Разныхъ Податей и Сборовъ; на мѣстѣ же его повелѣно быть Вице-Губернаторомъ Саратовскимъ Начальнику Отдѣленія Департамента Горныхъ и Солиныхъ дѣлъ, Статскому Совѣтнику *Попову*.

— Воронежскій Вице-Губернаторъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Смирнаго*, уволенъ, по прошенію его, отъ сей должности, съ причисленіемъ къ Министерству Финансовъ; въ должности же Вице-Губернатора повелѣно быть Начальнику Отдѣленія Канцеляріи Министра Внутреннихъ дѣлъ, Надворному Совѣтнику *Мишковскому*.

— Командиру Оренбургскаго Казачьяго полка, Подполковнику *Падурову*, Всемиловѣйше пожаловано въ вѣчное и потомственное владѣніе 500 десятинъ земли.

— Управляющему Илецкимъ Солянымъ промысломъ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Струкову*, Всемиловѣйше пожаловано въ вѣчное и потомственное владѣніе 4,000 десятинъ земли.

— Высочайшимъ Указомъ 18-го Января, Всемиловѣйше пожалованы Кавалерами ордена *С. Станислава 3-й степени*: Житомирскій Губернскій Почтмейстеръ: *Венцевигъ* и Виндавскій Уѣздный Баронъ

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 2 Marca.

ROZKAZ WOJSKOM.

Z serdecznym żalem otrzymaliśmy wiadomość o zgonie Najjaśniejszego Cesarza *Franciszka Igo*, zaśłyty w Wiedniu dnia 18 teraźniejszego Lutego.

Węzły najsćisleyszy przyjaźni łączyły tego Cesarza z Najukochańszym Bratem Naszym, błogosławioney pamięci CESARZEM *ALEXANDREM*; i Mr osobiście, przez cały ciąg Naszego panowania, otrzymywaliśmy nieprzerwanie przekonywające dowody Jego przyjaźnych ku NAM i Mocarstwu NASZEMU chęci.

Chcąc nazawsze w woyskach NASZYCH zachować pamięć Jego Cesarskiej Mości, i uwiecznić między niemi sławę Imienia Jego, znamienitego dziełami, przedsiębranemi przez Niego wspólnie z CESARZEM *ALEXANDREM* Iszym, dla oswobodzenia Europy, i dokonaniem przez spólne Ich usiłowania, ku dobru uciśnionych narodów, — Rozkazujemy:

1. Półkowi Grenadyerów Cesarza Austriackiego przyjąć nazwanie: Półku Grenadyerów Cesarza *Franciszka Igo*, i nosić je odtąd nazawsze.

2. Przez pięć tygodni półk ten ma nosić żałobę po zesłyty w Bogu Cesarzu *Franciszku*, i przez ten czas kutasy znamion mieć obwinione krepą.

Na autentyku Własną Jego CESARSKIEY Mości ręką napisano:

Sankt-Petersburg.

28 Lutego, 1835 roku.

NIKOŁAJ.

(R. I.)

— Saratowski Wice-Gubernator, Rzeczywisty Radca Stanu *Muromcew*, Najłaskawiey uwolniony, z przyczyny domowych okoliczności, od tego obowiązku, z przeznaczeniem go na Członka ogólnego zasiadania Departamentu różnych podatków i poborów; a na jego mieyscu rozkazano byđ Saratowskim Wice-Gubernatorem Naczelnikowi Oddziału Górniczych i Solnych robót, Rady Stanu *Popowu*.

— Woroneżski Wice-Gubernator, Rzeczywisty Radca Stanu *Smirna*, uwolniony na własną jego prośbę, od tego obowiązku, z przyłączeniem do Ministeryum Skarbu; w obowiązku zaś Wice-Gubernatora rozkazano byđ Naczelnikowi Oddziału Kancellaryi Ministra Spraw Wewnętrznych, Rady Nadwornemu *Mizzkowskiemu*.

— Dowódcy Orenburskiego Kozackiego półku, Podpółkownikowi *Padurowu*, Najłaskawiey nadano na wieczne i potomne władanie, 500 dziesięcin ziemi.

— Urządzającemu Ilecką solną administracyą Rzeczywistemu Radcy Stanu *Strukowu*, Najłaskawiey nadano na wieczne i potomne władanie 4,000 dziesięcin ziemi.

— Przez N a y u y ż s z y ukaz dnia 18 Stycznia Najłaskawiey mianowani Kawalerami orderu Św. *Stanisława 3go stopnia*, Żytomirski Gubernialny Pocztmistrz *Wencewicz* i Windawski Powiatowy Baron *Sztem-*

Штетпель;— Того же ордена 4-й степени, Помощникъ Витебскаго Губернскаго Почтмейстера Коллежскій Ассессоръ *Азимовъ*; Узданные Почтмейстеры: Браславскій *Издебскій*, Борисовскій *Чернявскій*, Дисненскій *Добровольскій*, Дубейскій *Држевинскій*, Козелецкій *Лестушевскій*, Динабургскій *Буевизъ*, Каминовскій *Семеновскій*; Помощники Почтмейстеровъ: Подольскаго Губернскаго *Страдецкій*; Узданныхъ: Либавскаго *Генперъ* и Пружанскаго *Юдинъ*.

— Высочайшимъ Указомъ 28-го Декабря минувшаго 1834 года, Надворные Советники: Помощникъ Директора Училищъ Минской Губерніи *Иосифъ Славута*, Старшіе Учители Гимназій: Вѣлостокской *Иванъ Волскій* и Минской *Станиславъ Жуковскій*, Всемилостивѣйше пожалованы въ Коллежскіе Советники, — и состоящіе по установленію въ 9-мъ классѣ: Брестскаго Узднаго Училища Смотритель Магистръ Философіи *Иванъ Ганусовизъ*, Старшіе Учители Гимназій: Вѣлостокской *Сигизмундъ Новицкій*, Кіевской *Дмитрій Кулгицкій* и Виленской *Вонифатій Бродовскій*, на основаніи Указовъ: 11-го Декабря 1790, 9-го Декабря 1799, 6-го Августа 1809 и 14-го Января 1811 годовъ, Всемилостивѣйше пожалованы въ Коллежскіе Ассессоры.

— Высочайшимъ Указомъ 16-го Января, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена *Св. Станислава 3-й степени*, Корпуса Жандармовъ Подполковникъ *Валькевичъ*, и того же ордена 4-й степени, Начальникъ Витебской Жандармской Команды, Капитанъ *Уеликъ*.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволило: Сенатору, Тайному Советнику *Дебу*, присутствовать въ 7-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволило: Сенатору Тайному Советнику *Ланскому*, присутствовать въ 3-мъ Отдѣленіи 5-го Департамента Правительствующаго Сената.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволило: Сенатору Тайному Советнику *Огареву*, присутствовать во 2-мъ Департаментѣ Правительствующаго Сената.

— Указомъ, даннымъ въ 6 день Декабря 1828 года на имя Управлявшаго бывшимъ Главнымъ Штабомъ по военному поселенію, установлены правила по предмету оставленія солдатскихъ сыновей при родителяхъ и родственникахъ до извѣстныхъ лѣтъ, по истеченіи коихъ они высылаются въ баталіоны Военныхъ Кантонистовъ. Признавая удобнымъ и полезнымъ продолжать еще срокъ пребыванія таковыхъ солдатскихъ сыновей при ихъ родителяхъ и родственникахъ, Повелѣваемъ: 1.) Всѣхъ солдатскихъ сыновей, которые, на правилахъ, въ упомянутомъ указѣ 6-го Декабря 1828 года предписанныхъ, оставлены были при родителяхъ и родственникахъ въ городахъ до 16, а въ селахъ и деревняхъ до 18 лѣтняго возраста, оставлять при нихъ, по ихъ желанію, до 20 лѣтъ. 2.) Сיםъ солдатскимъ сыновьямъ производить на прежнемъ основаніи положенную дачу провіанта до 7 лѣтняго возраста, а по минованіи 7 лѣтъ не отпускать имъ никакого отъ казны содержанія. 3.) Солдатскихъ сыновей, коихъ родители или родственники не пожелаютъ имѣть при себѣ на правилахъ предыдущихъ 1 и 2-го пунктовъ, принимать безпреткновенно для призрѣнія и воспитанія въ баталіоны и полубаталіоны Военныхъ Кантонистовъ; на правилахъ нынѣ существующихъ, но отнюдь не моложе 7 лѣтъ отъ роду, ибо родственники, получая на нихъ до сего возраста провіантъ отъ казны, обезпечены уже въ содержаніи ихъ. 4.) Солдатскихъ сыновей, по достиженіи ими 20 лѣтъ отъ роду, не высыла въ баталіоны Военныхъ Кантонистовъ, коимъ по росписанію принадлежатъ, но сирѣдѣлять прямо на дѣйствительную службу, отправляя ихъ для сего въ Губернскія города тѣхъ самыхъ губерній, гдѣ они проживаютъ, и сдавать въ вѣденіе командировъ внутреннихъ Гарнизонныхъ баталіоновъ. По предмету распределенія ихъ на службу будутъ предписаны особія по Военному вѣдомству правила. 5.) Мѣстному Гражданскому Начальству строго подтвердить, дабы солдатскіе сыновья, оставляемые при родственникахъ до 20 лѣтъ, отнюдь не проживали при нихъ далѣе сего возраста, подъ опасеніемъ штрафа, определеннаго Положеніемъ о Кантонистахъ 9 Іюня 1827 года. 6.) Кантонистовъ, состоящихъ при полкахъ и разныхъ воинскихъ командахъ, кромѣ принадлежащихъ Отдѣльнымъ Корпусамъ: Гвардейскому и Кавказскому, а также поселеннымъ 1 и 2-му Резервнымъ Кавалерійскимъ Корпусамъ, высыла въ баталіоны и роты Военныхъ Кантонистовъ на прежнемъ основаніи по достиженіи 14 лѣтняго возраста, произво-

pel;— того же ордена 4-го stopnia Помощникъ Витебскаго Губернскаго Почтмистра Kollegialny Assesor *Азимовъ*; Powiatowi Pocztmistrzowie: Brasławski *Iszdeb-ski*; Borysowski *Czerńiawski*; Dziśniewski *Dobrowolski*; Dubieński *Drzewiński*; Kozielecki *Lestuszevski*; Dynaburski *Bujewicz*; Klimowski *Siemienowski*; Помощники Почтмистровъ: Podolskiego Губернскаго *Stradecki*, Powiatowych: Lipawskiego *Hepper*, i Prużańskiego *Judin*.

— Przez Nasy wyŹszy ukaz dnia 28 Grudnia przeszłego 1834 roku Radey Nadworni: Pomocnik Dyrektora Szkoły Mińskiej Gubernii *Józef Sławuta*, starsi nauczyciele Gimnazyów: Białostockiego *Jan Wolski* i Mińskiego *Stanisław Żukowski*, Naytaskawicy wyniesieni na Radeów Kollegialnych, — i zostający podług ustaw w 9 klasie: Brzeskiej Powiatowej Szkoły Dozorca Magister Filozofii *Jan Hanusowicz*, starsi nauczyciele Gimnazyów: Białostockiego *Zygmunt Nowicki*, Kijowskiego *Demetryusz Kulczycki*, i Wileńskiego *Bonifacy Brodowski*, na osnowie ukazów: 11 Grudnia 1790, 9 Grudnia 1799, 6 Sierpnia 1809 i 14 Stycznia 1811 roku Naytaskawicy wyniesieni na Assessorów Kollegialnych.

— Przez Nasy wyŹszy ukaz dnia 16 Stycznia Naytaskawicy mianowani Kawalerami orderu *Sw. Stanisława 3go stopnia*, Korpusu Żandarmów Podpółkownik *Walkiewicz*, i tegoż orderu 4go stopnia, Naczelnik Witebskiej Komendy Żandarmów *Kapitan Uhtik*.

— Jego Cesarska Mość NasywyŹey rozkazać raczył: Senatorowi Radey Taynemu *Debu* zasiadać w 7m Departamencie Rządzącego Senatu.

— Jego Cesarska Mość NasywyŹey rozkazać raczył: Senatorowi, Radey Taynemu *Łańskiemu*, zasiadać w 3cim Oddziale 5go Departamentu Rządzącego Senatu.

— Jego Cesarska Mość NasywyŹey rozkazać raczył: Senatorowi Radey Taynemu *Ogarewu* zasiadać w 2gim Departamencie Rządzącego Senatu.

— Przez ukaz dany dnia 6go Grudnia 1828 roku do Zarządzającego byłym Głównym Sztabem wojskowych osad, ustanowione zostały prawidła względem zostawienia żołnierskich synów przy rodzicach i familii do pewnych lat, po upłynieniu których, odsyłają się oni do batalionów wojskowych Kantonistów. Uznając za rzecz dogodną i pożyteczną przedłużyć jeszcze termin pobytu tych żołnierskich synów przy ich rodzicach i krewnych, Rozkazujemy: 1) Wszystkich żołnierskich synów, którzy, podług prawideł, w pomienionym ukazie 6 Grudnia 1828 roku przepisanych, byli zostawiani przy rodzicach i krewnych, w miastach do 16, a w siołach i wsiach do 18 lat, zostawiać przy nich, podług ich żądania, do lat 20. 2) Tym żołnierskim synom czynić na dawney osnowie wyznaczony wydawanie prowiantu do lat 7, a po przeysciu 7 lat nie wydawać im ze Skarbu żadnego utrzymania. 3) Synów żołnierskich, których rodzice lub krewni nie zechcą mieć przy sobie na poprzedzających prawidłach 1 i 2 punktów, przyjmować bez przeszkody, dla opatrzenia i wychowania do batalionów i półbatalionów wojskowych Kantonistów, na prawidłach teraz istnących, lecz zgoda nie młodszych od 7 lat wieku, krewni bowiem, otrzymując na nich do tego wieku prowiant ze Skarbu, już są zabezpieczeni w ich utrzymaniu. 4) Żołnierskich synów, po dōysciu ich do lat 20, nie odsyłać do batalionów wojskowych Kantonistów, do których podług rozpisania należą, lecz przeznaczać wprost do rzeczywistej służby, wysyłając ich dla tego do miast Gubernialnych, tych samych Guberni, w których oni przemieszkuja, i oddawać pod wiedzę Dowódców wewnetrznych garnizonowych batalionów. Względem rozdzielania ich na służbę będą przepisane osobne w wojskowym zarządzie prawidła. 5) Miejscowey Cywilney Zwierzchności surowie przepisać, ażeby synowie żołniersey, zostawiani przy krewnych do lat 20, zgoda nie przemieszkuwali przy nich dłużej od tego wieku, pod obawą sztrafu, naznaczonego postanowieniem o Kantonistach 9 Czerwca 1827 roku. 6) Kantonistów, będących przy półkach i różnych wojskowych komendach, oprócz należących do oddzielnych Korpusów: Gwardyjskiego i Kaukazkiego, a także osiedlonych 1 i 2 Rezerwowych Kawaleryjskich Korpusów, odsyłać do batalionów i rot wojskowych Kantonistów, na dawniejszey osnowie po dōysciu 14 lat wieku, wydając na nich prowiant podług ukazu 6 Grudnia 1828 roku: do lat 7 w połowie, a od 7 do 14 w zupełnym wyznaczeniu. 7) Na teyże osnowie, t. j. po dōysciu lat 14, wysyłać do batalionów, półbatalionów i rot wojskowych Kantonistów, sieroty itych Kantonistów, którzy się oddają na obco-

да на нихъ провіантъ по указу 6 Декабря 1828 го-
да: до 7 лѣтъ половинною, а съ 7 до 14 лѣтъ пол-
ною дачею. 7.) На семь же основаній, т. е. по до-
стиженіи 14 лѣтняго возраста, высылать въ баталіо-
ны, полубаталіоны и роты Военныхъ Кантонистовъ
сиротъ и тѣхъ Кантонистовъ, которые отдаются на
постороннее воспитаніе, наравнѣ съ сиротами. 8.)
На сихъ сиротъ и незаконнорожденныхъ произво-
дить также по прежнему присвоенныя узаконеніями
16 Января 1811, 27 Августа 1812, 28 Декабря
1818, 17 Апрѣля 1824 годовъ и 11 пункта указа 6
Декабря 1828 года сиротскіи деньги и провіантъ: до
7 лѣтъ половинною, а съ 7 до 14 лѣтъ полною да-
чею.“ Февраля 14 дня 1835 года. (По 1-му Депар-
таменту.)

— Государь Императоръ, согласно съ положеніемъ Комитета Гг. Министровъ, состоявшимся по представленію Г. Министра Финансовъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: дозволить Великобританскимъ шкиперамъ, вмѣсто прежде установленнаго количества чая, по одному фунту на человѣка, привозить оного въ корабельной провизіи, по полтора фунта на человѣка. (Сен. В.)

— Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ, разсмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената, о возведеніи Воронежскаго 1-й гильдіи купца Николая *Негасова*, по службамъ его самого, дѣда его и отца, по роду ихъ торговли и по безпорочному сохраненію ими въ родѣ своемъ Именитаго Гражданства, съ потомствомъ въ Дворянское достоинство, и найди; на основаніи примѣчанія къ статьѣ 27-й Свода Законовъ о состояніяхъ (томъ IX), заключеніе Правительствующаго Сената по настоящему предмету правильнымъ, мнѣніемъ положить: оное утвердить.

— Высочайше подтвержденная сентенция Военныхъ Судовъ: 1-я) 17-й Артиллерійской бригады легкой № 3 батареи младшій Канониръ, изъ вольно-опредѣляющихся, доказывающій дворянское достоинство Гаврило *Бухинскій*, по произведенному надъ нимъ военному Суду, оказался виновнымъ въ дерзновенномъ поступкѣ, учиненномъ имъ предъ цѣлою батареею противу командующаго оною Подполковника Ярошевскаго, заключающемся въ томъ, что когда сей объявилъ ему Бухинскому приказъ, о наказаніи его, по слѣдственному дѣлу, за причиненіе хозяйкѣ квартирныя своей побоевъ, отъ коихъ она была больна; то онъ Бухинскій въ то же время, кинувшись съ азартомъ и въ изступленіи къ Подполковнику Ярошевскому, сорвалъ съ него эполеты; но отъ дальнѣйшей дерзости былъ удержанъ. Главнокомандующій 1-ю Арміею, по Высочайше предоставленной ему власти, подтверждалъ: Бухинскаго, лишивъ права вольно-опредѣляющихся и на отысканіе Дворянства, отправить въ арестантскія роты Инженернаго вѣдомства, въ крѣпости Бобруйскъ состоящія, на десять лѣтъ; а по минованіи сего срока, опредѣлить его куда годнымъ окажется. Конfirmaцію сію благоутробно было Государю Императору 31 минувшаго Января утвердить во всей силѣ.

2-я) Бывшаго 42 Егерскаго, нынѣ Тифлискаго Егерскаго полка, рядовой изъ Шляхтичей Юзефъ *Служескій*, по произведенному надъ нимъ военному Суду, оказался виновнымъ: въ первомъ побѣгѣ и сносѣ казенныхъ вещей, съ намѣреніемъ пройти въ Персію, а оттуда на родину въ Польшу, изъ каковаго побѣга чрезъ четыре дня пойманъ. Командиръ Отдѣльнаго Кавказскаго Корпуса, по Высочайше предоставленной ему власти, подтверждалъ: подсудимаго Служескаго, за означенныя преступленія, лишити права отыскивать свое дворянство. Конфирмацію сію благоугодно было Государю Императору 7-го Февраля утвердить во всей силѣ. (Смб. В.)

Одесса, 12-го Февраля.

Пишутъ изъ Константинополя отъ 15 Февраля: у насъ нѣсколько дней стоитъ теплая, весенняя погода. Морозы и снѣгъ, появившіеся въ Декабрѣ мѣсяцѣ, замѣнились въ первой половинѣ Января утренняя и влажною погодою; которая держится у насъ и до сихъ поръ; съ 3-го Января по сіе время термометръ ни разу не опустился ниже 3 гр. мороза. Въ полѣ начинается уже пробиваться трава и показываются предвѣстники весны, полевые цвѣтки. — По извѣстіямъ изъ Николаева, устье и лиманъ Буга уже свободны отъ льда, что рѣдко случается въ такое раннее время года. (Од. В.)

Херсонъ, 17-го Января.

Надежды на урожай 1835 года были почти единственною мыслью всѣхъ сословій Херсонской Губерніи, при наступленіи Новаго года. Въ самомъ дѣ-

wychowanie, zarówno z sierotami. 8) Na te sieroty i nieprawnie spłodzone, uskuteczniać także po dawnemu, wyznaczone ustanowieniami 16 Stycznia 1811, 27 Sierpnia 1812, 28 Grudnia 1818, 17 Kwietnia 1824 roku i 11 punktem ukazu 6 Grudnia 1828 roku, sierockie pieniądze i prowiant, do lat 7 w połowie, a od 7 do 14 w zupełnym wyznaczeniu." (14 Lutego 1835 roku. Z 1go Departamentu.)

— CESARZ JEJOMOŚĆ zgodnie z Postanowieniem Komitetu PP. Ministrów, nastąpił po przedstawieniu P. Ministra Skarbu, NAYWYŻEY rozkazać raczy: dozwolife angielskim szyprom, zamiast pierwey postanowionej ilości herbaty, po jednym funcie na każdego przywozie w liczbie okrętowej prowizyi, po półtora funta na każdego. (G. S.)

— Rada Państwa, na Departamencie Praw, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu o wyniesieniu Woroneskiego iszey Gildy kupea Nikołaja *Nieczujewa* za służbę jego samego, jego dziada i oycy, podług rodzaju ich handlu, i nieskazitelnego zachowania przez nich w rodzie swoim stanu znamienitych obywateli mieyskich, z potomstwem do godności Dworzańskiej, i znalazłszy, na osnowie uwagi do artykułu 27go Połączenia Praw, o Stanach (tom IX) wniosek Rządzącego Senatu w obecnym przedmiocie, zgodnym z Prawdami, przez opinią postanowiła utwierdzić. (G. S.)

— NARWYŻEY konfirmowane sentencje Sądów Woyskowych: 1) 17tey Artylleryyskiej lekkiey brygady N. 3go bateryi młodszy Kanonier, z wolno-zaciężnych, dowodzący Szlacheckiego dostojęństwa, Gabryel *Buchiński* po odbytém na niego Sądzie Woyskowym, okazał się winnym w zuchwałym postępku, uczynionym przezeń przed całą baterią, przeciwko dowodzącemu nią Podpółkownikowi Jaroszewskiemu, zawierającym się w tém, iż gdy ten objawił Buchińskiemu rozkaz, o ukaranie go w śledztwieńney sprawie, za pobicie gospodyni swojej kwatery, od czego ona była chorą; tedy ten Buchiński, w tymże czasie, rzuciwszy się z azardem i w uniesieniu do Podpółkownika Jaroszewskiego, zerwał mu epolety; lecz od dalszego zuchwałstwa był wstrzymany. Główno-Dowodzący idącą Armią, podług NARWYŻEY, udzieloney mu władzy, konfirmował: Pozbawiwszy Buchińskiego prawa wolno-zaciężnych i poszukiwania Dworzanstwa, odesłać do rot arezszantskich wiedzy Inżynierney, w twierdzy Bobruyskiej będących, na lat dziesięć: a po upłynieniu tego terminu, przeznaczyć go tam, gdzie się zdatnym okaże. Konfirmacyą tę podobają się JEHO CESARSKIEY MOŚCI dnia 31 przeszedłego Stycznia utwierdzić w całej mocy.

2) Byłego 42go Strzelców, teraz Tyfliskiego Strzeleckiego pułku, szeregowy ze Szlachty Józef *Służewski*, po odbytych na niego Sądzie Wojskowym, okazał się winnym: za pierwsze zbiegowstwo i uniesienie rzeczy skarbowych, z zamiarem przejść do Persyi, a z tamtąd do rodziny do Polski, z tøy ucieczki we ostryy dni został poymanym. Dowódca Oddzielnego Kaukaskiego Korpusu, podług NAWYŻEY udzieloney mu władzy, konfirmował: uległego Sądowi Służewskiego za pomienione przestępstwa, pozbawić prawa poszukiwania Dworzanstwa. Konfirmacyą tę podobają się Jego CESARSKIĘY MOŚCI dnia 31 przeszłego Stycznia utwierdzić w całej mocy. (G. S.)

Odessa, dnia 12 Lutego.

Donoszą z Konstantynopola pod dniem 15 Lutego: przez kilka dni trwa u nas ciepła wiosenna pogoda. Mrozy i śniegi, które się ukazały w miesiącu Grudniu, zamieniły się w pierwszej połowie stycznia na umiarkowaną i wilgotną pogodę, która u nas trwa dotąd; od dnia 3go Stycznia, aż do tego czasu, termometr nie zniżył się żadnego razu więcej jak na 5 stopnie zimna. W polu, zaczyna ukazywać się trawa, i pierwiosniki, polne kwiatki. Według doniesień z Nikołajewa, uście i zatoka Bohu już są wolne od lodu, co się rzadko zdarza w tak ranney porze roku. (G. O.)

Cherson, dnia 17 Stycznia.

Nadzieje urodzaju 1835 roku były prawie jedyną myślą, zajmującą wszystkie stany Gubernii Chersońskiej, przy nadejściu Nowego Roku. W rzeczy samej, dobro-

(1)

лѣ, благотворная осень, какую запомнить только старики, издавна поселившіеся въ Новороссійскомъ краѣ, возвела и укрѣпила посѣвы озимаго хлѣба самымъ надежнымъ образомъ, а наступившая въ среднихъ числахъ Декабря зима съ обильными снѣгами взялась, кажется, сохранить надежды земледѣльцевъ. — Бѣдственный неурожай 1833 года, отозвавшійся во многихъ частяхъ Херсонской Губерніи, и въ 1834 году, обратилъ вниманіе самыхъ беззаботныхъ людей на обезпеченіе въ жизненныхъ потребностяхъ какъ себя, такъ и вѣрренныхъ имъ лицъ. Теперь совершенно можно надѣяться, что при первой возможности, всѣ безъ исключенія постараются оградить себя отъ нужды на будущее время. — Въ урожайные годы производилась весьма значительная торговля хлѣбомъ въ Новороссійскомъ краѣ. Рѣдкій изъ помѣщиковъ и даже простыхъ земледѣльцевъ не знаетъ Одессы, какъ мѣста, въ которомъ съ выгодною сбывалъ онъ произведенія своего сельскаго хозяйства. И между тѣмъ, къ сожалѣнію, должно признаться, что никто почти не употребилъ суммъ, вырученныхъ за хлѣбъ, на составленіе запаса на черный годъ. Однимъ только чрезвычайнымъ заботамъ Правительства, во время постигшаго насъ бѣдствія въ 1833 году, большая часть жителей обязана своимъ существованіемъ. Печальный опытъ этотъ, безъ сомнѣнія, послужитъ урокомъ на будущее время, и ежели Провидѣніе благословитъ урожай наступившій годъ, то на вѣрно не всѣ избытки хлѣба отправлены будутъ въ Одессу. (О.В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 5-го Марта.

Исполняя послѣднюю волю, Августѣйшаго Брата своего, при кончинѣ изъявленную, Эрцъ-Герцогъ Карлъ принялъ вновь верховное управленіе по Арміи; Эрцъ-Герцогъ Райнеръ, Вице-Король Ломбардо-Венеціанскаго Королевства, возвратится сюда, для вспоможенія Императору обширными своими знаніями и опытомъ, хода дѣлъ. Эрцъ-Герцогъ Францъ Карлъ, Братъ царствующаго нынѣ Императора, и главный наслѣдникъ имѣнія покойнаго Отца б. п. Императора Франца, отправится въ Миланъ въ званіи Вице-Короля.

5-го Марта.

Его Императорское Величество наименовалъ брата своего Эрцъ-Герцога Франца Карла Генераль-Мажоромъ.

— Собственноручнымъ рескриптомъ сего числа, Императоръ поручилъ Князю Меттерниху, Канцлеру Двора и Государства, довести до свѣдѣнія публики слѣдующую статью изъ завѣщанія Благенной памяти Императора Франца. — „§ 14. Привязанность Мою передаю Моимъ подданнымъ. Уповаю, что сподоблюсь возносить за нихъ предъ Богомъ молитвы Мои; ихъ же призываю къ сохраненію къ законному Наслѣднику Моему той же вѣрности и привязанности, съ какими всегда они были ко Мнѣ во время щастія и нещастія. Вѣрному Войску Моему объявляю сердечную благодарность за услуги, Мнѣ оказанныя, утвердившія Престоль Мой. Призываю ихъ, къ сохраненію навсегда той же самой вѣрности и привязанности къ Наслѣднику Моему. Всемъ Чиновникамъ, вѣрно Мнѣ служившимъ, объявляю симъ благодарность Мою.“ (G. C.)

— Во Вторникъ, 3-го сего мѣсяца, тѣло Его Величества блаженной памяти Императора и Короля Франца I-го, открыто и набальзамировано было въ присутствіи Лейбъ-Медиковъ, а ввечеру, въ 10 часовъ, по предварительномъ освѣщеніи, изъ покоевъ Высочайшаго Двора торжественно перенесено было въ придворную церковь. Впереди шли два Гофъ-Фурьера, потомъ несенъ былъ церковный крестъ, за нимъ слѣдовало Духовенство, Придворный Викарій съ клиромъ. Двое Каммердинеровъ несли конобъ съ внутренностями, а третій держалъ серебряный кубокъ съ сердцемъ. Послѣ сего несено было Каммердинерами, при помощи Лейбъ-лакеевъ, въ открытомъ великольномъ гробѣ, тѣло Императора въ Фельдмаршальскомъ мундирѣ со всеми орденами. При гробѣ шло 12 Пажей съ горящими факелами. Императорско-Королевскіе стрѣлки и Королевско-Венгерская Дворянская Лейбъ-Гвардія съ обнаженными саблями и Лейбъ-Гвардейскіе Трабанты съ алебардами шли по бокамъ. За гробомъ слѣдовали Императорско-Королевскій Комнатный бояринъ (Kämmerer), Князь Фердинандъ Лобковичъ, вмѣсто Главнаго Каммергера отсутствовавшего по болѣзни. Сюда же присоединились Лейбъ-Гвардіи Капитаны и Генераль-Адъютантъ покойнаго Императора.

Въ Придворной церкви тѣло опять было освѣщено и поставлено на одрѣ, возвышенный четырьмя ступенями и окруженный горящими свѣщами на вы-

чынна осень, którą tylko mogą pamiętać starzy ludzie, od dawna zamieszkali w Nowo-Rossyjskim kraju, wydała i umocniła usiewy ozime nappomyślniejszym sposobem, a nadeszła w połowie Grudnia zima z obfitemi śniegami, zdaje się że zamierzyła, zachować nadzieje rolników. — Niestety nieurodzaj 1833 roku, który dał się uczuć w wielu miejscach Gubernii Chersońskiej, i w roku 1834 zwrócił uwagę najniestaranniejszych ludzi do opatrzenia się w potrzeby żywności jak siebie, tak i powierzonych im osób. Teraz zupełnie można się spodziewać, że przy pierwszej sposobności, wszyscy bez wyjątku będą się starali zabezpieczyć siebie od niedostatku na czas przyszły. — W latach urodzajnych odbywał się bardzo znaczny handel zbożem w Nowo-Rossyjskim kraju. Rzadki z obywateli i nawet prostych rolników nieświadom Odessy, jak miejsca, w którym wygodnie zbywał płody swojego gospodarstwa. I tym czasem z żalem wyznać potrzeba, że nikt prawie nie użył swych pieniędzy, wziętych za zboże, na złożenie zapasu na rok niefortunny. Samym tylko staraniom Rządu, podczas dościgłej nas nędzy w roku 1833, większa część mieszkańców winna jest swoje istnienie. Smutne to doświadczenie, bez wątpienia, posłuży za naukę na czas następny, i jeśli Opatrzność pobłogosławi urodzajem rok przyszły, tedy pewnie nie wszystkie nadpotrzebne zboże przewiezione będzie do Odessy. (G. O.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

AUSTRIA.

Wiedeń, dnia 3 Marca.

Dopełniając ostatniej woli Dostojnego brata swego, wynurzoney przed zgonem, Arcy-Xiąże Karol objął nanowo najwyższy kierunek spraw wojskowych; również Arcy-Xiąże Raynery, Wice-Król Królestwa Lombardzko-Weneckiego, ma tu powrócić, w celu wspierania Cesarza swoją głęboką znajomością interesów. Arcy-Xiąże Franciszek Karol, brat teraz panującego Cesarza Ferdynanda, a razem główny dziedzic majątku zmarłego oycy s. p. Cesarza Franciszka, ma się udać do Mediolanu, w znaczeniu Wice-Króla.

Dnia 5.

Najjaśniejszy Cesarz Jmć, mianował Arcy-Xięcia Franciszka Karola, brata swego, Jenerał-Majorem.

— Przez własnoręczny reskrypt daty dzisiejszej, polecił Cesarz Xięciu Metternichowi, Kanclerzowi Dworu i Państwa, aby następujący ustęp z testamentu s. p. Cesarza Franciszka, podany został do wiadomości powszechney. — „§ 14. Moje przywiązanie przekazuję moim poddanym. Mam nadzieję, że będę mógł wznosić modły moje za niemi do Boga; ich zaś wzywam, aby dochowali też samą wierność i przywiązanie dla mego Następcy prawego, z jaką byli zawsze dla mnie w dniach niepowodzenia i pomyślności. Mojemu wiernemu wojsku, oświadczam serdeczne dzięki, za przysługi wykonane dla mnie, przez które Tron mój utrzymało. Wzywam je, ażeby takąż samą wierność i przywiązanie memu Następcy nazawsze dochowało. Wszystkim urzędnikom, którzy mi wiernie służyli, oświadczam niniejszémą wdzięczność.“ (G. C.)

— We wtorek, dnia 3 b. m., zwłoki Cesarza Franciszka I, zostały nabalsamowane w obecności Leyb-Medyków, a wieczorem o godzinie 10tej przeniesiono je z sal mieszkalnych do Kościoła parafialnego pałacu Cesarskiego. Szło najpierw dwóch furyerów dworskich, dalej niesiono Krzyż, za którym szło duchowieństwo, następnie szedł Wikaryusz nadworny z Klerem. Dwóch Kamerdynerów, przy pomocy przybocznych lokajów Cesarskich, nieśli zwłoki zmarłego Cesarza w mundurze Feldmarszałkowskim, ze wszystkimi orderami, złożone w spaniałej otwartej trumnie, a trzeci kubek srebrny z sercem, przy którym szło 12 Paziów z zapalonemi pochodniami. Obok nich szli Arcyerowie Cesarscy i Królewsko-Węgierska gwardya przyboczna z dobytymi pałaszami, oraz gwardya przyboczna Trabantów z halabardami. Za trumną postępował Cesarz Szambellan, Ferdynand Xiąże Lobkowicz, jako zastępca chorego Wielkiego Szambellana zmarłego Cesarza. Przyłączyli się także Kapitanowie gwardyi przybocznej i Jenerał-Adjutant nieboszczyka.

W kościele parafialnym zamkowym, pokropiono znowu ciało święconą wodą, i postawiono na katafalku, 4 stopnie wysokim i naokoło otoczonym palącemi się

сокихъ серебряныхъ, подвѣчникахъ. Императорская и Королевская Короны съ Державою и Скипетромъ, Эрцгерцогская шляпа, Орденскіе знаки, шпага, палка, шляпа и перчатки положены были по сторонамъ на подушкахъ изъ золотой парчи; кубокъ съ сердцемъ и конобъ съ внутренностями, поставлены были на первой ступени у ногъ. Около гроба разставлена была Гвардія. Церковное пѣніе, начатое въ покояхъ Дворца, продолжалось.

Вчера, въ среду, 4-го Марта съ 7-ми часовъ по утру, позволено впускать въ церковь народъ, видѣть тѣло представившагося, при коемъ Каммергеры начали совершать свои молитвы. Въ 6 часовъ вечера, церковь была затворена, осталась при гробѣ гвардейская стража и Духовенство, и служеніе продолжалось во всю ночь. Тоже самое сегодня и завтра. Въ субботу 7-го сего мѣсяца въ 11 часовъ по утру, пощеніе тѣла прекратится и въ сіе время сердце перенесено будетъ въ Лоретской придѣль придворной Августинской церкви, а потомъ послѣдуетъ съ подобающимъ великолѣпіемъ помѣщеніе внутренностей въ пещерѣ Св. Стефана. Въ воскресенье же послѣ обѣда въ 4 часа совершенно будетъ торжественное погребеніе; шестіе въ погребальную церковь Капуциновъ на Новомъ-Рынкѣ будетъ чрезъ площади Дворцовую, Михайловскую, Іосифову и Госпитальную. Въ сей день наложенъ будетъ при Дворѣ глубокий трауръ на шесть мѣсяцевъ съ слѣдующими перемѣнами. Первые 7 недѣль отъ 7-го Марта до 24-го Апрѣля сего года носить Высочайшія Особы и Первенствующіе чины, также мужчины Императорско-Королевскаго Придворнаго Штата, черное сукно на выворотъ шероховатою стороною съ немногими пуговицами, отвороты безъ пуговицъ, нашивки, манжеты изъ батиста съ широкою каймою, шерстяные чулки, чернымъ покрытыя шпаги, тускляя пряжки и флеръ на шляпѣ. Въ слѣдующія же 7 недѣль, т. е. отъ 25-го Апрѣля до 12 Іюня прежнее платье, но безъ нашивокъ. Потомъ въ наступающія 6 недѣль, т. е. отъ 13-го Іюня до 24-го Іюля, черное гладкое сукно съ тусклыми шпагами и пряжками. Наконецъ послѣднія шесть недѣль, т. е. отъ 25-го до 4-го Сентября тоже платье съ свѣтлыми шпагами и пряжками. Импер. Корол. Министры, Тайные Совѣтники, Каммергеры и вицъный Придворный Штатъ носить во все продолженіе траура черную одежду. Высочайшія и Почетныя Дамы ходятъ въ первыя 14 недѣль въ черной шерстяной матеріи, имѣя черной головной уборъ, черныя украшенія, черныя перчатки и черное опахало, въ слѣдующія 6 недѣль въ черной шелковой матеріи, прочія вещи тогоже цвѣта, въ послѣднія же 6 недѣль въ такомъ же платьѣ, съ чепчиками, кружевами или блондовою оборкою и съ свѣтлыми украшеніями. Супруги и вдовы Импер. Кор. Министровъ, Тайныхъ Совѣтниковъ и Каммергеровъ носить черный трауръ. Отпѣваніе усопшаго совершенно будетъ въ Придворной Августинской церкви, при великолѣпномъ и богато-освѣщенномъ катафалкѣ, въ присутствіи Пресвѣтлѣйшихъ Особъ Придворнаго Штата, орденскихъ Кавалеровъ и Дамъ; въ воскресенье 8-го Марта и въ оба наступающіе дни, въ 6 часовъ вечера, будетъ вечерня, въ понедѣльникъ же и въ оба слѣдующіе дни въ 10 часовъ предъ полуднемъ служба за упокой.

7-го Марта.

Корреспондентъ *Всеобщихъ вѣдомостей* доноситъ изъ Вѣны отъ 3-го Марта: „Поспѣшаю присовокупить нѣсколько подробностей относительно кончины покойнаго Императора. Къ сему принадлежитъ трогательное прощаніе Его съ Высочайшимъ Семействомъ въ послѣднія минуты жизни. Въ 12 часовъ въ полночь, Его Величество пожелалъ видѣть еще разъ Своихъ Пресвѣтлѣйшихъ Дѣтей и Братьевъ. Они тотчасъ явились. Умирающій Монархъ благословилъ ихъ и воздѣвъ руки на небо съ чувствительностію сказалъ: „Заклинаю Васъ, Дрожайшіе Мои! зря Меня на одрѣ смерти, помните сію минуту, будьте благочестивы и единомысленны и Господь Васъ не оставитъ.“ Послѣ сихъ словъ, произнесенныхъ съ великимъ напряженіемъ, Умирающій впалъ въ чрезмѣрное безсудіе и предстоющіе удалились; спустя нѣсколько минутъ, Монархъ, пришедши въ себя, звалъ Эрцгерцога Палатина. Онъ бесѣдовалъ съ нимъ около 10 минутъ, внушая ему пещись о благосостояніи Венгріи. Послѣ сего наступилъ отходъ и двери спальни отворились, дабы по введенному обычаю весь Дворъ былъ свидѣтелемъ кончины Монарха. Императорское семейство глубоко поражено было сею невозвратною потерей и горестное сътованіе наполнило городъ.“ (A.P.S.Z.)

Великобританія и Ирландія.

Лондонъ, 24-го Февраля.

Здѣсь получены важныя извѣстія изъ Китая

свѣчами въ сѣбрныхъ высокихъ lichtarzach. Короны, Gesarską i Królewską, wraz z Jabłkiem Państwa i Berłem, kapelusz Arcy-Xiążęcy, Insignia orderów, tudzież szpadę, łaskę, kapelusz i rękawiczki złożono na 6ciu taboretach ze złotej materyi, po obu stronach truny. Naczynia z sercem i wnętrznościami postawiono w nogach ciała na pierwszym stopniu. Gwardye przyboczne stanęły przy trunie, i dawniey już odprawiane dniem i nocą modlitwy w apartamencie mieszkalnym Cesarskim, odbywały się dalej w kościele.

Wczora we śródę dnia 4 Marca o godzinie 7mej zrana zaczęto wpuszczać publiczność do kościoła parafialnego zamkowego, dla widzenia zwłok Zmarłego, przy których Szambellanowie Cesarzey zaczęli także odprawiać modlitwy. Wieczorem o godzinie 6tej zamknięto kościół dla publiczności; odbywanie straży przy trunie i odprawianie modłów trwało ciągle przez całą noc. Toż samo jest dzisiaj i będzie jutro. W sobotę, dnia 7 b. m. o godzinie 11tej zamknięte będzie wystawienie ciała, i o tej godzinie nastąpi przeniesienie serca do kaplicy Loretańskiej nadwornego kościoła Augustyanów, a zaraz potem wnętrzności z zwykłą uroczystością złożone zostaną w grobie przy kościele S. Szczepana. Nareszcie o godzinie 4tej po południu odprawi się uroczyste pochowanie zwłok, i orszak pogrzebowy uda się z zamku przez place Zamkowy, Michała, Józefa i Szpitalny do kościoła Kapucynów na Nowém mieście. Tegoż dnia będzie przywdziana wielka żałoba dworska, noszona przez sześć miesięcy z przepisami odmianami. Pierwsze 7 tygodni od 7 Marca do 24 Kwietnia tego roku, noszą Najwyższe Osoby i Pierwsi Urzędnicy, także mężczyźni Cesarsko-Królewskiego nadwornego etatu, czarne sukno na wywrót z niewielką guzikami, wyłogi bez guzików, pleręzy, mankiety z batystu z szerokim brzegiem, pończochy wełniane, szpady czarno okryte, sprzążki przyćmione, i krepa na kapeluszach. W następnych zaś 7 tygodniach, t. j. od 25 Kwietnia do 12 Czerwca, tenże sam ubiór, lecz bez obzewek. Potem w następnych 6 tygodniach t. j. od 13 Czerwca do 24 Lipca, czarne gładkie sukno z przyćmionymi szpadami i sprzążkami. Nakoniec ostatnie 6 tygodni t. j. od 25 Lipca do 4 Września, tenże sam ubiór ze swiatłymi szpadami i sprzążkami. Ces. Król. Ministrowie, Radcy Tayni, Kamerherowie i wewnętrzny Etat Dworu, przez ciąg trwania żałoby noszą czarne odzienie. Wysokie i Honorowe Damy w przeciągu pierwszych 14 tygodni noszą czarne wełniane materye mając czarny ubiór głowy, czarne ozdoby, czarne rękawiczki i czarne wachlarze, w następnych 6 tygodniach czarną jedwabną materyą, tudzież inne odzienie takiego koloru; — w ostatnich zaś 6 tygodniach, w takimże odzieniu w czepkach z garniowaniem koronowem lub blondynowem i ze swiatłymi ozdobami. Matłonki i wdowy Cesarsko-Królewskich Ministrów, Radców Taynych i Kamerherów, noszą czarną żałobę. Żałobne nabożeństwa odprawiać się będą w kościele nadwornym Augustyanów, przy wspaniałym i rzęśisto oświeconym katafalku, w obecności Najjaśniejszych Osób, Etatu Dworu, Kawalerów orderowych i Dam, w niedzielę dnia 8 b. m. i dwa dni następujące, będą o godzinie 6tej wieczorem wigilie, a w poniedziałek i dwa dni następujące, o godzinie 10tej przed południem exekwie.

Dnia 7.

Korrespondent gazety *powszechnej* donosi z Wiednia pod 3 Marca: „Spieszmy dodać kilka szczegółów, o zgonie zmarłego Cesarza. Do czego należy czułe pożegnanie się Jego z Najwyższą Familją, w ostatnią chwilę życia. O samej pótnocy oświadczył Najjaśniejszy Pan, iż pragnie jeszcze raz widzieć się z dziećmi i braćmi swemi. Dostojna Rodzina Cesarska przybyła natychmiast, a kornajacy Monarcha, dawszy im swoje błogosławieństwo, wzniósł ręce do góry i rzekł z rozrzewniem: „Zaklinam was, kochani, którzy mnie tu widzicie umierającego, abyście pamiętni tej chwili, byli bogoboynemi i zgodnemi, a Bóg was pobłogosławi.“ Po tych słowach, z wielkiem wysileniem wymówionych, wpadł Monarcha w wielkie osłabienie, i rodzina Cesarska oddaliła się. Po krótkiej chwili, przyszedłszy nieco do siebie, pragnął umierający Cesarz mówić z Arcy-Xięciem Palatynem. Rozmawiał z nim blisko 10 minut, których, zdaje się, iż mu niebo dozwoliło, aby Arcy-Xięciu pomysłność Królestwa Węgierskiego paruczyl. Zaraz po tém zaczął konać, i natychmiast otworzono podwoje pokoju, aby, według zwyczaju w Austrii przyjętego, cały Dwór mógł byż naocznym świadkiem śmierci Cesarza. Familia Cesarska w głębokim została pogrążona smutku przez tę niepowróconą stratę, a smutna żałoba napełniła miasto.“ (A.P.S.Z.)

BRITANIA WIELKA I IRLANDYA.

Londyn, dnia 24 Lutego.

Otrzymano tu ważne wiadomości z Chin pod 20

отъ 20 Октября: Лордъ *Napier* умеръ и торговля съ Китаемъ возобновилась. „Со смертію Лорда Напира, замѣчаетъ *the Sun*, наблюдение за выгодами Англии, вновь падаетъ на прежнихъ Чиновниковъ Остиндской Компаніи; по сему, можно надѣяться, что спокойствіе продолжится, и все пойдетъ хорошо. Бездѣйствіе торговли въ Октябрѣ мѣсяцъ есть происшествіе необыкновенное. Если суда (какъ должно ожидать) успѣютъ въ Ноябрь и Декабрѣ мѣсяцахъ нагружиться, то могутъ, какъ и прежде, прибыть въ Англію около Марта или Апрѣля.“

— Сѣверо-Американскія газеты отъ 2-го Февраля извѣщаютъ, что въ Вашингтонѣ нѣкто, по имени Ричардъ *Лауренсъ*, покушался на жизнь Президента *Джаксона*. (Спб. В.)

5-го Марта.

Прошедшую Субботу принялъ Король отъ Нижняго Парламента адресъ, представленный ему Ораторомъ онаго въ сопровожденіи 100 Членовъ и далъ имъ на оный слѣдующій отвѣтъ: „Искренне благодарю Васъ, Господа, за увѣренія, сообщаемыя Мнѣ въ семъ законномъ и должномъ адресѣ о готовности Вашей помогать Мнѣ въ улучшеніяхъ нашихъ церковныхъ и государственныхъ учреждений, обращая надлежащее вниманіе на сохраненіе оныхъ. Съ сожалѣніемъ Я узнаю, что Вы, въ томъ, что касается принятой мною политики, основанной, какъ Я сказалъ, на образѣ мыслей народа Моего, не одинаковаго со Мною мнѣнія. Я нигдѣ не употреблялъ и нигдѣ не употребляю въ иномъ духѣ принадлежащихъ Мнѣ правъ, какъ только единственно въ великой цѣли, содѣйствовать общему благу, для коего оны Мнѣ ввѣрены; равномѣрно имѣю Я не сомнѣнную надежду, что предоставленіемъ вѣрнымъ подданнымъ Моимъ удобства, открытыя предо Мною посредствомъ вольнаго выбора представителей, свои нужды, не будутъ оставлены ниодню средству упрочивающее общественное благо.“

— Оппозиціонные журналы вчера огласили, что Князь *Веллингтонъ*, Гр. *Абердинъ* и двѣ другія особы выдутъ изъ Кабинета, а мѣста ихъ займутъ Лордъ *Станлей*, Г-нъ *Грагамъ* и прочіе. Министерскія газеты совершенно сему прекословятъ.

— Въ Мальту отправленъ пароходъ *Блазеръ* съ повелѣніемъ, что бы часть остающагося тамъ зимовать флота возвратилась въ Англію: ибо Правительство намѣрено уменьшить Англійскую эскадру на Средиземномъ морѣ. По возвращеніи эскадры въ Мальтійскій портъ, осталось только на востокѣ три корабля, то есть: одинъ фрегатъ при Смирнѣ, а другой при Вурлѣ и корвета подъ Стамбуломъ.

— Въ дипломатическихъ собраніяхъ полагаютъ, что Адмиралъ *Рини* вѣрно пріѣдетъ въ Лондонъ, въ званіи Французскаго Посланника, на мѣсто Графа *Себастьяни*.

— По извѣстіямъ, дошедшимъ изъ Соединенныхъ Областей Америки, слышно, что Г-нъ *Квинси Адамсъ* въ тамошнемъ Сенатѣ жестоко возставалъ противъ Французскаго Правительства; тамъ думали, что Конгрессъ уполномочитъ Президента къ объявленію повелѣній забирать Французскіе корабли и задержанію Французскихъ товаровъ.

6-го Марта.

Поскольку Министерскія газеты въ послѣднихъ дняхъ съ точностію не выражаются относительно состоянія Кабинета, то оппозиціонные журналы и заключаютъ, что Министерству предстоитъ какая-то перемѣна. *Courier* сегодня еще за вѣрное утверждаетъ, что Князь *Веллингтонъ* не только ясно изъявилъ свою готовность, но и желаніе оставить Кабинетъ. *Globe* говоритъ еще болѣе, т. е. слышно, что Князь подаль уже въ отставку: тогда бы, по мнѣнію сего журнала, вошли въ Министерство Лордъ *Станлей* и Князь *Ризмондъ*. Первый съ назначеніемъ въ Департаментъ поселеній, на мѣсто Графа *Абердина*; послѣдній же въ Департаментъ Иностранныхъ Дѣлъ на мѣсто *Веллингтона*. (Г. С.)

Франція.

Парижъ, 5-го Марта.

Стоящій въ Тулонѣ флотъ, получилъ повелѣніе быть въ готовности поднять паруса.

— По извѣстіямъ съ границы Испанской, Полковникъ *Окана* съ 1,800 человекъ остался въ долинѣ Бастанъ, для составленія оборонительной линіи отъ сей долины до Урдахъ, чтобы прикрывать транспорты, отправляемые изъ Франціи для войска Королевы. Кажется, что Генералъ *Мина* потуда не ударитъ на Карлистовъ, пока не подойдетъ ожидаемое имъ подкрепленіе. Черезъ двѣ или три недѣли можно надѣяться уже важныхъ происшествій.

6-го Марта.

Легитимистическіе журналы донесли о занятіи

Листопада: Lord *Napier* umarł i handel z Chinami odnowił się. „Ze zgonem Lorda Napier, jak postrzega gazeta *the Sun*, przestrzeganie pożytków Anglii, znowu spada na dawniejszych urzędników Wschodnio-Indyjskiej Kompanii; zatem, można się spodziewać, że spokójność przedłuży się, i wszystko pójdzie pomyślnie. Nieczynność handlu w miesiącu Październiku jest wypadkiem niezwykłym. Jeśli statki (jak się należy spodziewać) będą mogły w miesiącu Listopadzie i Grudniu być naładowanymi, tedy mogą, jak i dawniej, przybyć do Anglii około Marca lub Kwietnia.“

— Gazety Północno-Amerykańskie pod 2 Lutego donoszą, że w Washingtonie niejakiś imieniem *Richard Lawrence*, targnął się na życie Prezydenta *Jacksona*. (G. S. P.)

Dnia 5 Marca.

Zeszłej soboty przyjął Król address Izby Niższej, przedstawiony mu przez Mówcę teyże w towarzystwie przeszło 100 Członków, i udzielił nań odpowiedź następującą: „Szczерze dziękuję W Panomъ за zapewnienia, które mi dajecie w tymъ prawymъ i powinnyмъ addressie, o waszey gotowości wspierania mię w ulepszeniu naszychъ kościelnychъ i krajowychъ instytucy, z przynależną na ichъ zachowanie względnością. Z ubolewaniemъ dowiaduję się, iż w témъ, co się dotyczy przyjętej przezemnie polityki, na zasadzie której odwołałem się nie dawno do sposobu myślenia ludu mego, nie jesteście jednakowego ze mną zdania. Nigdy nie użyłem i nigdy nie użyję w innymъ duchu służącychъ mi prerogatyw, tylko wyjącznie i jedynie w wielkimъ celu dopomagania dobru powszechnemu, dla którego są mi one powierzone; jakoż mamъ niewątpliwą nadzieję, iż przez sposobność, jaką podałemъ mi wiernymъ i prawymъ poddanymъ, ażeby w wolnymъ wyborze reprezentantówъ, dali mi poznać widoki swoje, nie zostanie naruszony żadenъ zъ środkówъ, dobro powszechne utrwalającychъ.“

— Dzienniki oppozycyjne głosiły wczora, że Xiążę *Wellington*, Hr. *Aberdeen* i dwie inne osoby, wystąpią zъ Gabinetu, a ichъ miejsca zajmą Lord *Stanley*, P. *Graham* i inni. Gazety ministeryalne zaprzeczają temu jakъ najwyraźniej.

— Do Malty posłano statekъ parowy *Blazer* z poleceniami, aby część zimującej tamъ floty, wróciła do Anglii: jest bowiemъ zamiaremъ Rządu, zmniejszyć eskadrę angielską na morzu Śródziemnemъ. Po powrocie eskadry do portu w Malcie, pozostały na Wschodzie trzy tylko okręty, to jest: jedna fregata przy Smyrnie, a druga przy Vurła, i korweta pod Stambulemъ.

— W towarzystwachъ dyplomatycznych utrzymują, że Admirał *Rigny* przybędzie zapewne do Londynu, w znaczeniu Ambassadorsa Francuzkiego, na miejsce Hrabiego *Sebastiani*.

— Według wiadomości, nadeszłychъ zъ Stanówъ Zjednoczonych, słychać, iż P. *Quincy Adams* powstawał ostro wъ tamecznymъ Senacie przeciwъ Rządowi Francuzkiemu; mniemano tamъ, iż Kongressъ upoważni Prezydenta do wydania rozporządzeń, względemъ zabierania okrętówъ francuzkich i rozpoczęcia odwetu przeciwъ handlowi francuzkiemu.

Dnia 6.

Z przyczyny, że gazety ministeryalne, w ostatnichъ kilku dniachъ nie wyrażają się stanowczo przeciwko modyfikacyi Gabinetu, wnoszą dzienniki oppozycyjne, że jest zamierzona jakaś zmiana wъ Ministerjumъ. *Courrier* dziś jeszcze utrzymuje за rzeczъ pewną, że Xiążę *Wellington* nie tylko swoją gotowość, ale nawet chęć wystąpienia zъ Gabinetu wyrażnie oświadczył. *Globe* więcey jeszcze powiada, to jest: że słychać jużъ o podaniu się Xięcia do dymissyi. Według tego dziennika, weszliby do Ministerjumъ Lord *Stanley* i Xiążę *Richmond*. Pierwszy zъ przeznaczeniemъ do wydziału osad, na miejsce Hrabiego *Aberdeen*; ostatni zaśъ do wydziału interesówъ zagranicznych, na miejsce Xięcia *Wellingtona*. (Г. С.)

FRANCJA.

Paryżъ, dnia 5 Marca.

Flota stojąca wъ Tulonie, otrzymała rozkazъ być wъ pogotowiu do wyruszenia podъ żagle.

— Podługъ doniesieńъ odъ granicy hiszpańskiej, Półkownikъ *Ocana* pozostałъ wъ 1,800 ludzi na dolinie Basthan, dla utworzenia linii obronney odъ teyże doliny do Urdach, zdolney zastanawiać transporta, przesyłane zъ Francyi dla woyska Królowey. Zdaje się, że Jenerałъ *Mina* nie uderzy na Karolistówъ, dopóki nie nadejdą wszystkie posiłki, na które onъ oczekuje. Ważnychъ wypadkówъ, dopiero за dni 15 lubъ 20 spodziewać się można.

Dnia 6.

Dzienniki legitymistyczne doniosły о zajęciu Los-

Лосъ-Аркосъ Генераломъ *Сумалакарреви*. Лосъ-Аркосъ есть малозначущая защита на нѣсколько миль по дорогѣ отъ Эстеллы, служащая Карлистамъ убѣжищемъ. (G. C.)

П Р У С С І Я.

Берлинъ, 24-го Февраля.

Всеобщая Прусская Государственная Газета сообщаетъ слѣдующее извѣстіе: „Цистерскій Монастырь въ Парадись, состоящій въ Мезерицкомъ повѣтѣ Познанской области, по Высочайшему повелѣнію уничтоженъ и обращенъ будетъ въ Католическую Семинарію, на устройство коей требуемыя 14,412 Рейхсталеровъ, равно какъ и на ежегодное содержаніе оной суммы, отпускаемыя будутъ изъ фондушей уничтоженныхъ Монастырей. Въ семь заведеній полагается 60 воспитанниковъ, 1 Директоръ, 3 Учителя и 1 Помощникъ, назначая имъ примѣрно на жалованье 800, 600, 500, 450 и 200 Рейхсталеровъ. Сіе Училище, совокупно съ находящеюся въ Познани Католическою учительскою Семинаріею въ состояніи будетъ снабжать Наставниками элементарныя Училища Католическія, коихъ число въ Познанской области превышаетъ Реформатскія. Такъ на пр. въ Бромбергскомъ Департаментѣ съ 1829 по 1834 годъ, гдѣ считается 185,064 Католиковъ и 119,208 Реформатовъ, вновь заведено 44 Католическихъ и 32 Реформатскихъ Училища. Въ Познанской же области съ 1832 по 1834 открыто: 229 Католическихъ, 18 Реформатскихъ и 9 общихъ, а всего 256 Училищъ. Если примемъ въ соображеніе, что въ Познанской области находится 488,959 Католиковъ и 183,555 Реформатовъ: то удостоверимся, что распространеніе Католическихъ Училищъ въ сей области происходитъ гораздо дѣятельнѣе, нежели Реформатскихъ.“ (A.P.S.Z.)

11-го Марта.

Его Королевское Высочество Князь Вильгельмъ, сынъ Короля, выѣхалъ въ Вѣну.

13-го Марта.

Г. *Либерманъ*, бывшій Прусскимъ Посломъ въ Мадридѣ, отозванъ оттуда, для занятія важнаго Посольскаго мѣста при С. Петербургскомъ Дворѣ. (G. C.)

Г Е Р М А Н І Я.

Гамбургъ, 27-го Февраля.

По извѣстіямъ, полученнымъ изъ Берлина отъ 22-го сего мѣсяца, тамъ говорили, что Наслѣдный Принцъ будетъ болѣе, нежели донынѣ, заниматься государственными дѣлами, что однако жъ требуетъ подтвержденія. Ожидали также перемѣны Министровъ. Положившій великія заслуги Министръ Баронъ *Штейнъ-фонъ-Альтенштейнъ* намѣревался уклониться отъ государственныхъ должностей, чтобы спокойно провести остатокъ жизни; Г-нъ *Ансильонъ* занялъ бы въ такомъ случаѣ его мѣсто, какъ Министръ Народнаго Воспитанія и Духовныхъ дѣлъ; Графъ *фонъ-Альвенслебенъ* принялъ бы послѣ *Ансильона* Иностранное Министерство; Барона *Бреннъ* назначаютъ Главнымъ Президентомъ Помераніи, а оставленное чрезъ то Министерство Внутреннихъ Дѣлъ и Финансовъ перешло бы первое въ заведѣваніе Г-на *фонъ-Наглера*, а другое Графа *Арнима-Бойценбургъ* временнаго Президента въ Аквисгранѣ. Посломъ на Сеймъ Германскаго Союза вмѣсто *Наглера*, назначаютъ временнаго Министра Юстиціи Г-на *Мюлера*.

Карlsruhe, 5-го Марта.

Фрейбургская газета 3-го сего мѣсяца доноситъ, что распространяющіеся нѣсколько дней вѣсти о занятіи войскомъ границъ Швейцарскихъ, кажутся подтверждаются. На всякой случай сдѣланы сообразныя сему распоряженія. Высочайшимъ повелѣніемъ Начальству здѣшняго городского и сельскаго округа предписано имѣть въ готовности на каждое воззваніе 90 повозокъ, въ каждую по 4 лошади. Говорятъ, что въ Оффенбургѣ заготовлено уже такое же число подводъ такъ, чтобы въ каждое мѣсто, гдѣ нужно употребить военную силу, можно было вдругъ перевезти нужное число войска. (G. C.)

И Т А Л І Я.

Неаполь, 6-го Февраля.

Нынѣшній Карнавалъ особенно былъ веселъ. Группы гуляющихъ и экипажи тѣснились болѣе всего въ Толедской улицѣ; въ послѣднее воскресенье и прошедшій четвертокъ, Ихъ Величества и прочіе Члены Королевской Фамиліи показывались на Корсо. Вчера вечеромъ данъ былъ въ театрѣ Санъ-Карлосъ, первый маскарадъ, который открытъ былъ Русскою національною пласкою, въ коей участвовали первые танцоры Королевской балетной труппы. (H. Kor.)

P R U S S Y.

Berlin, dnia 24 Lutego.

Powszechna Pruska Gazeta Stanu, udziela następującej wiadomości: „Cysterski klasztor w Paradysie, leżący w powiecie Międzyrzeckim, Obwodzie Poznańskim, za Najwyższym rozkazem został skasowany, i będzie obrócony na Katolickie Seminarium, na urządzenie którego, potrzebach 14,912 talarów, również jak i na coroczne jego utrzymanie summy, wypłacane będą z funduszy pokasowanych klasztorów. Do tego zakładu przeznaczają się 60 uczniów, 1 Dyrektor, 3 Nauczycieli i 1 Pomocnik, przeznaczając im przyzwoitą płacę po 800, 600, 500, 450 i 200 talarów. Szkoła ta, razem ze znajdującym się w Poznaniu Katolickim Seminarium, będzie mogła opatrywać nauczycielami szkoły Katolickie elementarne, których liczba w Obwodzie Poznańskim przewyższa liczbę Protestantów. Tak np. w Bydgoskim departamencie od 1829 do 1834 roku, gdzie liczy się 185,064 Katolików w ogóle i 119,208 Ewangelików, nowo założonych jest 44 Katolickich i 32 Ewangelickich szkół. W Obwodzie zaś Poznańskim od 1832 do 1834 odkryto: 229 Katolickich, 18 Ewangelickich i 9 spólnych, a wszystkich 256 szkół. Zważywszy, że w Obwodzie Poznańskim znajduje się 488,959 Katolików, a 183,555 Ewangelików; tedy przekonamy się, że rozmnożenie szkół Katolickich w tym Obwodzie, postępuje daleko czynniej, aniżeli Ewangelickich.“

(A.P.S.Z.)

Dnia 11 Marca.

Jego Królewska Wysokość Xiążę Wilhelm (syn Króla), wyjechał do Wiednia.

Dnia 13.

P. *Libermann*, dotychczasowy Poseł Pruski w Madrycie, został powołany na ważny urząd Poselski, przy Dworze Petersburskim. (G. C.)

N I E M C Y.

Hamburg, dnia 27 Lutego.

Podług wiadomości, które tu odebrano z Berlina pod datą 22 b. m., mówiono w tamtejszej stolicy, że Królewic Następca Tronu, otrzyma większą działalność w sprawach publicznych, od dotychczasowej. Spodziewano się także zmiany Ministrów. Wielce zasłużony Minister Baron *Stein von Altenstein*, zamierzał usunąć się od obowiązków publicznych, by w spokoyności resztę życia przepędzić; Pan *Ancillon* objąłby w takim razie jego miejsce, jako Minister wychowania publicznego i spraw duchownych; Hrabia *von Alvensleben*, otrzymałby po Panu *Ancillon*, wydział interesów zagranicznych; Barona *Brenn* przeznaczają na głównego Prezydenta Pomeranii, a osieroczone tym sposobem urzędy Ministra spraw wewnętrznych i skarbu, przeszłyby, pierwszy pod zarząd Pana *von Nagler*, drugi pod zarząd Hrabiego *Arnim-Boitzenburg*, dotychczasowego Prezydenta w Akwisgranie. Na Postą przy Sejmie Związku Niemieckiego, w miejsce P. *Nagler*, przeznaczają dotychczasowego Ministra sprawiedliwości Pana *Muehler*.

Karlsruhe, dnia 5 Marca.

Gazeta Friburska pod dniem 3 b. m. donosi, iż pogłoski, szerzące się od kilku dni, względem osadzenia wojskiem granic Szwajcarskich, zdają się potwierdzać. Na wszelki przypadek, dane są stosowne w tej mierze rozporządzenia. Najwyższym rozkazem poleconem zostało, Zwierzchności tutejszego okręgu municypalnego i gminnego, mieć w pogotowiu na każde wezwanie, 90 czterokonnych wozów. W Offenburgu, jak mówią, przygotowano już podobną liczbę wozów, tak, ażeby do każdego miejsca, gdzie siły wojskowe użyć wypadnie, stosowna liczba wojska, jak najszybciej przewiezioną być mogła. (G. C.)

W E O S N Y.

Neapol, dnia 6 Lutego.

Tegoroczny Karnawał szczególniejszą odznaczał się wesołością. Kupy chodzących i pojazdy najwięcej zgromadzili się na ulicy toledańskiej. Ostatniey niedziel i w przeszły czwartek, NN. Królewstwo Ichmość i Osoby Familii ukazywali się na Corso. Wczora wieczorem w teatrze San-Carlos była pierwsza maskarada, rozpoczęta Ruskim narodowym tańcem, do którego wchodzili pierwsi tancerze Królewskiego baletu. (Kor. Hamb.)

И С П А Н І Я.

Мадридъ, 17-го Февраля.

Въ здѣшнихъ вѣдомостяхъ напечатано: „Ея Величество Королева, въ ознаменованіе Высокаго уваженія къ Своему брату и союзнику, Королю Бельгій, декретомъ 10-го сего мѣсяца опредѣлила препроводить къ нему орденъ Золотого Руна. Въ то же время Королева-Правительница, супругъ сего Короля послала знаки ордена Маріи Луизы.“ — Первый Государственный Секретарь отправилъ 11-го Февраля къ Испанскимъ дипломатическимъ Агентамъ и Консуламъ, находящимся въ иностранныхъ Государствахъ, слѣдующее Королевское повелѣніе: „Ея Величество Королева-Правительница, имѣя въ виду облегченіе торговли, между ея подданными и чужими странами, и вмѣстѣ съ тѣмъ заботясь о воспрепятствованіи того, чтобы столь нужное для защиты Государства оружіе не попадалось въ руки противной стороны, приказала изданное 11-го Декабря минувшаго года повелѣніе, по коему всѣ приходящіе изъ чужихъ гаваней суда съ товарами, должны складывать оныя въ гаванихъ Корунны, Гажона, Сантандера и Бильбао, распространить также и на корабли дружественныхъ и союзныхъ съ Испаніею Державъ. Въ слѣдствіе сего Агенты и Консулы уполномочены дозволить впускъ въ означенныя гавани иностранныхъ судовъ, кои, подобно Испанскимъ, согласятся исполнить предписанныя симъ послѣднимъ условія. Подпис. Мартинезъ-де-ла-Роза.“ (Спб.В.)

Т У Р Ц І Я.

Константинополь, 13-го Февраля.

Въ Сиріи дѣла идутъ плохо. Въ горахъ Кислисъ снова возгорѣлись мятежи, кои едва потушены были; причемъ Египтяне потеряли одинъ пѣхотный полкъ, три пушки и не мало конницы.

— Не токмо въ горахъ Кислисъ, но и въ окрестностяхъ Аданы происходили возмущенія; жители дрались съ Египтянами и хотя они не могли равняться съ ними силою, но духъ мятежа все еще не истребленъ. Управлявшій возмущеніемъ Начальникъ Арабовъ показалъ большую предусмотрительность и ловкость въ своихъ распоряженіяхъ.

— Морскія извѣстія изъ Леванта сообщаютъ о возмущеніи въ гарнизонѣ Египетскаго флота по поводу неуплаты жалованья. Выдачею имъ части недоплаченной суммы, успокоили взбунтовавшихся; послѣ чего половину кораблей отправили въ Критъ. (Г.С.)

Ш В Е Й Ц А Р І Я.

Цюрихъ, 25-го Февраля.

Правительственный Совѣтъ издалъ слѣдующее постановление: „Правительственный Совѣтъ, сообразно опредѣленіямъ Верховнаго Совѣта отъ 27-го Іюня 1834 года, относительно позволенія, давать пристанище политическимъ выходцамъ, а также основываясь на извѣстіяхъ и донесеніяхъ, что въ Кантонѣ нашемъ иностранцы составляютъ собранія и общества, противныя общественному порядку и безопасности, и симъ угрожаютъ спокойствію иностранныхъ государствъ, опредѣляетъ: 1) Всѣ иностранцы, составляющіе въ Кантонѣ нашемъ политическія общества, или вступающіе въ оныя, должны немедленно удалены быть изъ края. Тѣ, кои имѣли участіе въ совѣщаніяхъ, или способствовали къ насильственному нарушенію спокойствія въ иностранныхъ земляхъ, будутъ арестованы и отданы подъ слѣдствіе для поступленія съ ними по законамъ въ надлежащихъ судахъ. 2) Предписывается всѣмъ Управляющимъ, чтобы они въ округахъ своихъ обращали бдительное вниманіе на проживающихъ тамъ чужестранцевъ; чтобы о происходящихъ перемѣнахъ въ ихъ числѣ доносили Полицейскимъ властямъ, никакихъ обществъ составлять имъ не дозволяли, а составившіяся уничтожали. 3) Исполненіе нынѣшняго предписанія поручается Полицейскому вѣдомству. Состоялось въ Цюрихѣ, 21-го Февраля 1835.“ (Г.С.)

Н И Д Е Р Л А Н Д Ы.

Гага, 17-го Февраля.

Недавно изданное сочиненіе подъ заглавіемъ *Jaarboekje voor het Koningryk der Nederlanden over 1835*, содержитъ слѣдующія статистическія замѣчанія: По 1-е Января 1834 народонаселеніе Голландіи простиралось до 2,481,382 душъ; изъ сего числа въ провинціяхъ: Сѣверномъ Брабантѣ 352,661; Гельдерландѣ 318,952; Сѣверной Голландіи 420,955; Южной Голландіи 488,341; Зеландіи 138,675; Утрехтѣ 132,415; Фрисландѣ 215,447; Оверъ-Иссель 183,703; Гренингенѣ 163,972 и Дрентѣ 66,261. Въ 1833 году родилось 87,116, — 44,619 мужскаго и 42,497 женскаго пола. Вообще народонаселеніе Голландіи въ 1833 году увеличилось 19,378 душами. (А.Р.С.З.)

ВИЛЬНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Марта 15 дня 1835 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. Левъ Бороескій.

H I S Z P A N I A.

Мадридъ, дня 17 Lutego.

W tutejszych gazetach wydrukowano: „Najjaśniejsza Królowa, na znak wysokiego poważenia kuswemu bratu i sprzymierzeńcowi, Królowi Belgijskiemu, przez dekret dnia 10 tego miesiąca, postanowiła przesłać mu order *Złotego Runa*. W tymże czasie Królowa Rejentka, Małżonka tego Króla przesała znaki orderu *Maryi Ludwiki*.“ — Pierwszy Sekretarz Państwa posłał 11 Lutego do Hiszpańskich dyplomatycznych Agentów i Konsulów, znajdujących się w zagranicznych Państwach, następujący Królewski rozkaz: „Najjaśniejsza Królowa Rejentka, mając na uwadze ułatwienie handlu między jej poddanymi i cudzimi krajami, i razem troszcząc się o zapobieżenie temu, ażeby tak potrzebny dla obrony Państwa oręż, nie dostał się w ręce przeciwej strony, rozkazała, wydany 11 Grudnia roku zeszłego rozkaz, podług którego wszystkie przychodzące z cudzych portów statki z towarami, powinny je składać w portach Korunny, Gażony, Santanderu i Bilbao, rozciągnąć także i na okręty przyjacielskich i sprzymierzonych z Hiszpanią Mocarstw. Na skutek tego Ajenci i Konsulowie Pełnomocni dozwolą wejścia cudzoziemskim statkom do pomienionych portów, które, podobnie jak Hiszpańskie, zgodzą się wypełniać przepisane tym ostatnim warunki.

Podpisał: *Martinez-de-la-Rosa*.“ (G.S.P.)

T U R C Y A.

Konstantynopol, 13 Lutego.

W Syrii nie najlepiej stoja rzeczy. W górach Kislis powstały zuowu zaburzenia, które z trudnością można było przytłumić; przy czém Egipcyanie stracili jeden półk piechoty, trzy armaty i nie mało konnicy.

— Nie tylko w górach Kislis, ale i w okolicach Adany, były zaburzenia: mieszkańcy bili się z Egipcyanami, a lubo nie wyrównali im w sile, duch niepokoju, nie jest jeszcze zupełnie przytłumiony. Kierujący powstaniem naczelnik Arabów, okazał wielką przeziorność i zręczność w działaniach swoich.

— Żeglarskie doniesienia z Lewantu, mówią o zaburzeniach pomiędzy załogą floty Egipskiej, stojącej pod Alexandryą, zaszytych z powodu zaległego żołdu. Przez zapłacenie pewnej części zaległych należności, uspokojono zbuntowanych; po czém odesłano bliżko połowę okrętów do Kandyi. (G.C.)

S Z W A Y C A R Y A.

Zürich, dnia 25 Lutego.

Rada rządząca wydała następujące postanowienie: „Rada rządząca zpatrując się na uchwałę Wielkiej Rady z dnia 27 Czerwca 1834 roku, tyczącą się pozwolenia przytułku dla wychodniów politycznych, jak niemniej ze względu na wieści i doniesienia, że w Kantonie naszym, ludzie zagraniczni zawiązują zgromadzenia i towarzystwa, przeciwne publicznemu porządkowi i bezpieczeństwu, a nadto mogące zagrażać spokojności krajow obcych; stanowi: 1) Wszyscy cudzoziemcy, zawiązujący w Kantonie naszym towarzystwa polityczne, lub do nich przystępujący, mają być bezzwłocznie z kraju oddaleni. Tacy, którzyby mieli udział w naradach, lub przyczyniali się do gwałtownego zawichrzenia spokojności w krajach pogranicznych, mają być aresztowani i oddani śledztwu, oraz zawyrokowaniu sądów właściwych. 2) Poleca się wezyskim zarządom, ażeby w obwodach swoich, mieli pilne oko na bawiących tamże cudzoziemców, aby o zachodzących zmianach w ich liczbie, władze policyjne zawiadamiali, tymże żadnych zgromadzeń nie dozwolali, a utworzone rozwiązywali. 3) Wykonanie niniejszej uchwały, poleca się Władzy policyjnej. Działo się w Zurychu, dnia 21 Lutego 1835 roku.“ (G.C.)

N I D E R L A N D Y.

Haga, dnia 17 Lutego.

Niedawno wydane dzieło pod tytułem: „*Jaarboekje voor het Koningryk der Nederlanden over 1835*“, zawiera o sobie następujące Statystyczne postrzeżenia: Do dnia 1 Stycznia 1834 roku, ludność Hollandyi wynosiła 2,481,382 dusz; z tey liczby w prowincjach: Północney Brabancyi 352,661; Geldryi 318,952; Północney Hollandyi 420,955; Hollandyi Południowej 488,341; Zelandyi 138,675; Utrechcie 132,415; Fryzyi 215,447; Over Yssel 183,703; Grönindze 163,972 i Dröncie 66,261. — W roku 1833 było narodzonych 87,116, płci męskiej 44,619 i żeńskiej 42,497. W ogóle ludność Hollandyi w 1833 roku powiększyła się 19,378 dusz.

(A.P.S.Z.)